

ARTUR MAS FENT EMPASSAR UN HAM RUDIMENTARI

ARTUR MAS FENT EMPASSAR UN HAM RUDIMENTARI

ALFONS QUINTÀ

Un meu amic de l'Escala defineix el nostre moment històric amb aquell tipus de realisme i de respecte per la natura sense els quals els mariners d'abans, amb les seves barques de només 21 pams d'eslora, no podien arribar a vells. "Moltes persones -em diu- s'han empassat ben bé un ham rudimentari".

Ja estàvem entesos abans d'obrir la boca: l'ham és això del sobiranisme, de l'estatisme i de l'independentisme. Són collonades, com diria més fort que mai (ho juro) Josep Pla. És fum, o millor dit una excusa de pèssim pagador per part de qui ha estat el pitjor president de la Generalitat de tots els temps, Artur Mas. Com que no pot oferir un balanç ens encoloma cabòries, amb la qual cosa el seu resultat final - Déu vulgui que sigui aviat - serà encara molt pitjor. Haurà estat l'hereu escampa d'un catalanisme ressorgit molt dignament fa un segle i mig llarg.

Per sort meva, he escrit des de fa molts anys sobre temes ara

malmesos pel xarampió estatista. En particular, vaig escriure sobre nacionalisme. Per tant, puc demostrar que no faig en absolut afirmacions de circumstàncies. Quan Mas era incapaç d'admetre ni una conversa banal i instantània sobre nacionalisme, identitat, Estat-nació o res de semblant, jo ja n'havia escrit centenars d'articles. Ai Déu meu, com m'agradaria un debat contradictori sobre aquest punt precís.

Aquell monumental desinterès Mas l'ha convertit ara, per raons merament instrumentals i utilitàries en el julivert de totes les salses. Exposar-ho és revelar el secret de l'ametller, que diu un vell refrany. És a dir exposar una cosa sabuda per tothom que conegui Mas de fa temps.

Vaig recordant aquest fet, discretament i en privat com aquell que no tracta el tema, a persones que són de CDC i que coneixen bé i de fa anys Mas. Preguntar indirectament és un sistema que sempre vaig utilitzar amb èxit quan vaig ser jutge. Ara com aleshores m'ha donat un excel·lent resultat: el cent per cent dels consultats han efectivament recordat, alguns amb estrèpit, que mai Mas no havia mostrat ni un polsim d'interès pels temes abans esmentats.

Si algú gosa insinuar el contrari que ho digui. Però que tingui en compte que alguns ens podem morir de riure. Mas ha recordat la Santa Bàrbara del nacionalisme quan ha començat a tronar la monstruosa patacada electoral que mereix la seva inepta gestió. És clar, net i pelat.

Mas és un pescador novell i improvisat, incapaç de distingir un sorral d'un alguer o d'un rocam, un "rapala" finlandès d'un "yuzuki" japonès, una nansa d'una gambina, un tremall d'un palangre, o una fluixa d'un volantí. El problema, però, no és la seva incapacitat sinó la de molts connacionals d'aclarir-se després de molts d'anys en què Pujol digué de tot i el seu contrari, barrejant sentiments amb irrealismes i demagògies.

Avui Mas i CDC improvisen a totes les hores del dia. Diuen una bestiesa i callen, esperant l'efecte. Amaneixen la radicalització amb ambigüitat. N'ha sorgit un fet insòlit. En efecte, malgrat la proximitat de les eleccions, CDC encara no ha editat ni distribuït als seus propis quadres cap exemplar del seu tradicional "Argumentari!", una publicació interna bàsica per intentar assolir una mínima cohesió. Aquesta és la seva realitat.

Molts s'han empassat l'ham rudimentari, enganyós, mai precisat ni precisable de la trencadissa estatista. Com totes les borratxeres acabarà amb una ressaca de nassos. Això a Mas ni a les dues cúpules de CDC -una d'elles, la pujolista, ara només a l'aguait, però viva i afamada com sempre- no ho tenen en compte. Prefereixen cruspis-s'ho tot. En primer terme el sentit comú, malgrat que això impliqui fam per demà.

Li dic al meu amic que els pescadors de l'Escala i d'arreu es miraven el temps i sobretot la mar amb respecte.

Eren molt valents, però no pas irresponsables. Ara estem davant un altre tipus de personatge. En efecte, Artur Mas permet recordar més aviat el preocupant capità Ahab, de la magnífica novel·la Moby Dick, de Herman Melville. Va morir a causa del seu propi arpó, mentre el seu modest balener es va enfonsar. Desitjaria equivocar-me i no pas ser com la mítica Cassandra. Ara bé, hauríem d'escopir aviat un ham escandalosament rudimentari.

Font del document:

http://www.emporda.info/catalunya/2012/10/09/artur-mas-fent-empassar-ham-rudimentari/177929.html?utm_source=rss